

Suomen kielen opiskelu

Tässä kappaleessa me emme tule syventymään suomen kielen historiaan, jossa on ollut monia surullisia aikoja. Vasta silloin, kun sitä lakattiin pitämästä rahvaan kielenä ja se sai virallisen kielen aseman, alkoi suomalaisen kirjallisuuden ja koko kulttuurin todellinen kehitys. Vuonna 1863 Aleksanteri II allekirjoitti suomen kielen asemaa koskevan käskykirjeen, jossa suomen kielelle myönnettiin samanlaiset oikeudet kuin ruotsin kielellä jo oli. Mikäli tutkitte tämän kirjan lopussa olevan kirjallisuusluettelon teoksia, voitte täydentää tietojanne suomen kielen kehityksestä ja historiasta. Me keskitymme tällä kertaa vain sopeutumisen kannalta tärkeimpiin kohtiin suomen kielen opiskelussa.

Kieli on tehokas väline ihmisten välisessä kanssakäymisessä. Psykologiassa käytetään sanaa 'verbaalinen kanssakäyminen', kun puhutaan ihmisten kanssakäymisestä sanojen avulla. Verbaalisessa kanssakäymisessä - keskustellessaan - ihmiset vaihtavat valtavan määrän informaatiota toistensa kanssa ja samalla tutustuvat toisiinsa.

Suomeen saapuneiden maahanmuuttajien keskuudessa hyvä suomen kielen taito on harvinaista. Tavallisesti kielitaito puuttuu kokonaan tai hallitaan vain alkeet, harvemmin kielitaito on parempi.

Maahanmuuttajille tarjotaan mahdollisuutta opiskella suomen kieltä eri kielikursseilla, jotka on porrastettu kielen eri vaikeustasojen mukaan kursseiksi I – IV. Myös erilaisten sopeutumiskurssien ohjelmaan on liitetty suomen kielen opiskelua. Käytäntö osoittaa, että kielen omaksumistulokset ovat hyvin erilaisia, mikä taas johtuu monista eri syistä: peruskoulutuksesta, ahkeruudesta, mahdollisuudesta seurustella suomalaisten kanssa ja näiden asioiden lisäksi on vielä tärkeää,

kuinka täydellisesti ihminen osaa oman äidinkieltensä ja kuinka paljon hänellä on muuta koulutusta.

L. N. Tolstoi (Л. Н. Толстой) on kirjoittanut: ” Jos kanssakäyminen ihmisten kanssa ei ole hääppöistä, se tarkoittaa, että sitä ei ole myöskään ajattelu.” Jos pohdiskelee näitä sanoja, voi ymmärtää, että ajatellakseen omalla tai vieraalla kielellä kelvollisesti täytyy ehdottomasti oppia ne kunnolla.

Myöhemmin tuodaan esiin lingvisti I. J. Buhalovin (И. Ю. Бухалов) suositukset. Ne liittyvät hänen kehittämänsä englannin kielen itseopiskelumenetelmään. Mutta ennen kuin tutustutte näihin asioihin, ottakaa huomioon: tässä *Kotoutumisavaimet*-kirjassa tämä menetelmä esitetään vain lisämateriaalina lukijan tutustuttamiseksi siihen, miten ja millä keinoin voi ylipäätään opiskella ja täydentää vieraan kielen taitoa. Tekijän mielestä menetelmässä on riittävästi hyödyllisiä ohjeita ja keinoja, jotka ovat yleispäteviä kaikkien vieraiden kielten opiskelussa.

Opiskeltaessa suomen kieltä on kuitenkin ehdottomasti otettava huomioon sen erityinen vaikeus. Suomen kielen opettajien kanssa käydyissä keskusteluissa suositukseksi esitetään seuraavaa - samaa voin sanoa oman kokemukseni perusteella:

- Ennen kuin ryhtyy itsenäisesti opiskelemaan suomen kieltä, täytyy osallistua suomen kielen kielikursseille, joilla opettaja ohjaa kielen omaksumista oikeaan suuntaan.
- Suomen kielen opiskelu on aloitettava kieliopin perusasioista. Se on hyvin vaikeaa ulkomaalaisille, esimerkiksi lauseiden syntaktinen rakenne eroaa voimakkaasti vastaavista indoeurooppalaisista (venäjältä ja englannista).

Käännettäessä suomen kieltä indoeurooppalaisille kielille lausetta aletaan kääntää lopusta alkuun. Kaksoisvokaalien ja –konsonanttien suuri määrä vaikeuttaa sanojen oikeaa ääntämistä ja ymmärtämistä. Ns. äänteiden perusteella ajatuksia erotteleva kesto (vokaalien ja konsonanttien kahdentuminen) muuttaa sanojen merkityksen. Etu- ja takavokaalien **(etuvokaali, takavokaali)** väärä ääntäminen vaikeuttaa puhujan puheen ymmärtämistä. Suomen kielen opiskelun alkuvaiheessa on kaikkein parasta saada tietoa näistä ja muistakin kielen erikoisuuksista suoraan suomen kielen asiantuntijoilta. Suomen kielen opettaja toimii 'luotsina', joka kiertää yhdessä oppilaidensa kanssa pahimmat karikot.

Käytäntö osoittaa, että onnistunut sopeutuminen uuteen kulttuuriin on erottamattomasti sidoksissa kielitaitoon. Jos kolmen ensimmäisen asumisvuoden aikana uudessa maassa ihminen ei ole onnistunut voittamaan kieliesteitä (kielioppivaikeuksia, ääntämisongelmia, puhumispelkoa, passiivisuutta kielenopiskelussa ym.), niin hän ei tule koskaan oppimaan uutta kieltä kokonaan. Vaikka hän jotain oppisikin puhumaan ja ymmärtämään, voi kieli jäädä kuitenkin hyvin alkeelliselle tasolle (nk. 'lintutasolle'). Ihmiset hänen ympäristössään mukauttavat oman puheensa tämän kieltä vajavaisesti taitavan kielen mukaan. He ikään kuin 'alinäyttelevät' oman osansa ja siten löytävät tien yksinkertaiseen ja alkeelliseen kanssakäymiseen. Ihmisten tällainen tosiasiat huomioiva suhtautuminen kuitenkin vaikeuttaa kielen opiskelua jatkossa. Kieliongelmiin myötä ilmenee muita ongelmia.

Maahanmuuttaja joutuu käytännössä odottamaan kurssille lähettämistä melko kauan, koska niille pääsy on vaikeaa pyrkijöiden suuren määrän vuoksi. On myös ymmärrettävää, että aina ei ole annettu riittävästi varoja maahanmuuttajien kouluttamiseksi. Mutta ei kannata hukata aikaa turhaan toimeettomana. Mihin sitten voi ryhtyä?

Neuvo: *On kaikkein tärkeintä kerätä tietoa siitä, missä, miten ja milloin voitte opiskella suomen kieltä omalla*

asumispaikkakunnallanne. Työvoimatoimiston järjestämien kurssien ohella voi kieltä opiskella kansanopistoissa ja kerhoissa sekä maahanmuuttajien organisoimilla klubeilla. Kun maahanmuuttaja oma-aloitteisesti etsii itselleen mahdollisuuksia opiskella suomen kieltä, hän myös löytää niitä. Esimerkiksi eräs venäläinen maahanmuuttaja nainen tutustui suomen kielen opettajaan, joka sattui olemaan jo eläkkeellä ja kaipasi toisten ihmisten seuraa. Hän alkoi opettaa omaa äidinkieltään maahanmuuttajille ja heidän lapsilleen ja kaiken lisäksi vielä aivan ilmaiseksi.

Tässä kohdin on hyvä muistaa vanha sananlasku: Työtä rakastava etsii itselleen tekemistä, kun taas laiskuutta ihannoiva puolustelee omaa toimettomuuttaan.

I. J. Buhalovin suositukset kielten itseopiskelua varten

” Jokainen normaali ihminen on kykeneväinen oppimaan minkä tahansa kielen missä tahansa iässä. Yleinen käsitys siitä, että aikuisen on liian myöhäistä oppia, on harhaluulo. Tosin oppiminen kypsemmässä iässä ei tapahdu niin nopeasti, mutta se tapahtuu sitäkin perusteellisemmin. Joillekin ihmisille kielen omaksuminen onnistuu nopeasti ja helposti, kun taas joillekin se on hyvin hidasta ja vaivalloista. Ihmiset, jotka pitävät itseään kykenemättöminä oppimaan kieltä, eivät halua opiskella tosissaan - mikään muu ei nimittäin auta - tai he eivät tiedä, kuinka organisoida oma opiskelunsa ja tehdä se systemaattiseksi.

Ryhdyttäessä opiskelemaan jotakin kieltä on kaikkein tärkeintä, että muistaa sanat hyvin, kykenee tuottamaan eri äänteet sekä osaa ajatella loogisesti. Mikäli olosuhteet ovat ihan samanlaiset, niin edullisemmassa asemassa on henkilö, joka osaa oman äidinkieltensä paremmin ja tarkemmin, hallitsee puhekultuurin sekä osaa ilmaista omat ajatuksensa täsmällisesti ja kieliopillisesti oikein.

Mutta ihan aluksi vastatkaa itsellenne kysymykseen, mihin te

tarvitsette vierasta kieltä ja miksi te haluatte opiskella sitä. Halu osata jotakin kieltä on valtaisan motivoiva tekijä, se on erityisen voimakas, mikäli se yhdistyy tiedostavaan mielenkiintoon kieltä kohtaan. Erinomaisia tuloksia antaa kuitenkin myös oppimishalu, jota ei sanele niinkään mielenkiinto itse kieltä kohtaan, vaan joku muu päämäärä, esimerkiksi ammatillinen tarve. Vankka onnistuminen ei ole kuitenkaan mahdollista tavoitteita asettamatta. Kuten kaikessa muussakin tulokset kielen opiskelussa ovat suoraan verrannollisia mielenkiinnon ja uurastuksen määrään. On joka tapauksessa parempi osata kieltä vaikkapa vain keskinkertaisesti kuin se, että ei osaa sitä lainkaan.

Järjestäkää itsellenne jokin määrätty aika kielen opiskelua varten - aamulla, mikäli olette aamuvirkku ja illalla, mikäli olette yöihminen. Opiskelua tulee harrastaa päivittäin, viikon aikana voi pitää vain yhden vapaapäivän. Päivittäiset, vaikkapa vain lyhyetkin opiskelutuokiot ovat paljon hyödyllisempiä kuin kerran viikossa tapahtuva monituntinen rynnäkkö kielen maailmaan. Optimaalinen opiskelutuokion pituus päivässä on 60-90 minuuttia sisältäen ehdottomasti 5-10 minuutin pituisen tauon. Mikäli opiskelutuokio kestää vähemmän kuin 60 minuuttia, niin taukoa ei tarvita.

Yrittäkää järjestää opiskelua varten itsellenne mukavat olosuhteet. Opiskellessanne tukeutukaa kaikkiin aisteihinne: näköön ja kuuloon sekä suun liikkeisiin ja käden toimintaan. Ottakaa käyttöön kaikki kanavat sovittaen yhteen niiden toiminnat, jotta informaatio pääsisi perille. Tällöin omaksuminen tulee olemaan erityisen pysyvää.

Muistakaa oma päämääränne kiinnittäen erityistä huomiota niihin puheen muotoihin, jotka edesauttavat sen saavuttamista. Harjoitelkaa kieltä aina jokaisessa mahdollisessa tilanteessa. Älkää pelätkö puhua kieltä itsesenne.

Oikea ääntämys on vieraan kielen opiskelun perusta. Se perustuu tarkkaan kuuloon eli kykyyn hahmottaa oikein vieraskieliset äänneet.

Ääntämisvirheet tekevät puheenne vaikeasti ymmärrettäväksi kenelle tahansa. Ääntämisen omaksuminen on yksi kielen opiskelun vaikeimmista tehtävistä. Ulkomaalainen arvioidaan hänen ääntämyksensä perusteella kontaktin ensimmäisten minuuttien aikana, myöhemmin vaatteiden perusteella kuten tiedetään.

Harjoitelkaa ääntämistä peilin edessä - silloin voitte hyvin tarkkailla yksittäisille äänneille luonteenomaista erityismimmiikkaa. Erittäin hyödyllistä on katsoa ei-dubattuja ulkomaisia elokuvia, jotka antavat mahdollisuuden 'lukea' äänneet ihmisten kasvojen ilmeistä, jotka ovat elokuvissa nähtävissä suurina. Kuunnelkaa radio-ohjelmia ja toistakaa lauseita toimittajan perässä. Ääntämisen jatkuva harjoittelu välittömästi oikeiden äänneiden kuulemisen jälkeen palkitaan varmasti onnistumisella.

Vieraalla kielellä tapahtuvaa kuuntelemista ja lukemista on tapana pitää passiivisena kielitaitona ja puhumista ja kirjoittamista aktiivisena. Passiivisen kielitaidon hankkiminen on huomattavasti helpompaa kuin puhumaan oppiminen. On mahdollista, että ihminen oppii lukemaan vaikeitakin tekstejä, mutta hän ei kuitenkaan lainkaan kykene ilmaisemaan omia ajatuksiaan suullisesti. Oppiakseen lukemaan ei tarvitsen uhrata omia voimiaan kovinkaan paljon, kun taas puhumisen oppiminen samassa ajassa vaatii käytännöllisesti katsoen koko kielioopin hallintaa ja kykyä osata käyttää suurta määrää sanoja ja sanaliittoja sääntöjen mukaisesti.

Puhumisen voi oppia vain puhumalla. Harjoitelkaa suullista ilmaisua kaikissa mahdollisissa tilanteissa. Lopettakaa ujustelu ja käyttäkää kieltä niiden kanssa, joille se kieli on äidinkieli tai jotka osaavat sitä hyvin. Pyytäkää korjaamaan omat virheenne. Puhukaa myös itseksenne ja muistakaa käyttää kieltä päivittäin. Kuvailkaa ympärillänne olevia asioita ja kertokaa, mitä olette kuullut.

Kertokaa myös, mitä aiotte tehdä ja mistä asioista haluaisitte keskustella muiden kanssa. Totuttakaa itsenne jatkuviin monologeihin.

Sanavarasto

Hyvä sanavarasto on ehdottoman tärkeää perusteellisen kielitaidon kannalta. Opittavien sanojen määrä riippuu asetetusta päämäärästä.

Minimaalinen sanavarasto, joka riittää pintapuolisessa kanssakäymisessä, sisältää noin 1 500 sanaa.

Vaativamman kielitaidon turvaava määrä on noin 4 500 sanaa.

Keskitasoinen kielitaito tarkoittaa 8 000 – 9 000 sanaa.

Hyvätasoinen - 15 000 – 16 000 sanaa.

Erittäin hyvätasoinen - 25 000 – 35 000 sanaa

Erinomainen kielitaito - yli 50 000 sanaa.

Sanavaraston kasvattamisen yleisiä periaatteita

1. Kirjoittakaa aina ylös erilliseen vihkoon muistettavaksi tarkoitetut sanat.
2. Kun tehdään sanoista muistilistoja, on hyödyllistä sisällyttää nuo sanat lyhyisiin fraaseihin ja opetella sitten fraasit ulkoa. Sana opitaan kaikkein parhaiten, kun se sijaitsee muiden sanojen yhteydessä. Sanojen liittäminen fraaseihin on erityisen tärkeää silloin, kun sanalla on useampia merkityksiä. Kunkin fraasin tulee kuvata sanan jotakin merkitystä.
3. On hyödyllistä sitoa 5-6 uutta sanaa lyhyeksi tekstiksi ja opetella sitten tuo teksti kokonaan ulkoa.
4. Ei kannata opetella kaikkia uusia sanoja vain toinen toisensa jälkeen, vaan kannattaa opetella vain käytetyimmät sanat, jotka löytyvät 25 000 sanaa sisältävistä sanakirjoista. Opetelkaa vain sellaista, mitä todella tarvitaan ja voidaan jatkossa käyttää hyödyksi.

5. Älkää kiirehtikö etsimään unohtamaanne sanaa venäjä-vieraskieli –sanakirjasta. Jos te olette epävarma jostakin sanasta, kokeilkaa muistianne hakemalla sanaa vieraskieli-venäjä –sanakirjasta, se antaa teille paljon varmemmin tuloksia.
6. Jos unohdatte jonkin sanan puhuessanne suomea, korvatkaa se rohkeasti synonyymilla tai kuvailekaa sanaa sen tunnusomaisilla piirteillä. Vaikka asia ei tulekaan niin tarkasti ilmaistuksi, niin se on kuitenkin parempi vaihtoehto kuin vaikeneminen.

Sanojen mieleen painaminen

Keino 1. Traditionaalinen

Tämä on kaikkein yksinkertaisin, mutta myös tehottomin. Kirjoittakaa paperille tai vihkoon 20-25 sanan ja sanaliiton lista: vasemmalle puolelle vieraalla kielellä ja oikealle äidinkielelle käännettyinä. Ryhtyessänne työhön antakaa itsellenne määräys muistaa kaikki sanat kauan tai aina. Muistamisen tehokkuus riippuu monella tavalla keskittymisestä, yrittämisestä sekä tahdon voimasta. Kaikkein tärkein asia opiskelussa on huomion keskittäminen ja henkinen ponnistaminen. Tietoisuuden keskittyneisyys, mikä näkyy oppilaan aktiivisuutena, edesauttaa opiskeltavan materiaalin painumista helpommin mieleen.

Keino 2. Alitajuntaan siirtäminen

Sanojen opettelu alitajunnan avulla on hyvin luotettava keino, vaikka sekin on kiinni huomattavan suurista ulkoisista ponnisteluista. Tehkää samanlainen korkeintaan 20 sanan sanalista kuten tehdään traditionaalisessakin keinossa. Sanojen mieleen painaminen alitajunnan avulla tapahtuu juuri ennen nukahtamista. Keskittykää maksimaalisesti vain normaaliin sanojen mieleen painamiseen ja sulkekaa kaikki muu ulkopuolelle. Pinnistäkää koko tahtonne ja huomionne äärimmilleen! Lukekaa siinä tilassa muutaman kerran kukin sana ja sen käänös sekä mieltäkää se mahdollisimman hyvin

omassa mielessänne. Toistakaa sitten samalla intensiteetillä sana hiljaa supisten sekä sanokaa vielä kerran vain mielessänne suljetuin silmin. Tämän jälkeen rentoutukaa 15 sekunnin ajan ja siirtykää sitten seuraavan sanan opetteluun. Tällä tavalla kaikki tieto siirtyy alitajuntaan. Nukahtamishetkellä siirtäkää ajatuksenne toisaalle. Älkää enää ajatelko mieleen painettavia sanoja. Aamulla sanat täytyy vielä toistaa. Tätä keinoa täytyy harjoitella jonkin aikaa ennen kuin opitte nopeasti pääsemään kuvatun kaltaiseen tilaan. Tällä keinolla opitut sanat pysyvät muistissa erittäin hyvin.

Keino 3. Taustalla olevan tekstin passiivinen muistiin jääminen.

Äänittäkää magnetofonilla 40-50 uutta sanaa käännöksineen tai kokonainen teksti, joka täytyy omaksua. Soittakaa nauhaa normaalivolyymilla mahdollisimman monta kertaa. Ei ole ollenkaan tarpeen kuunnella nauhaa aktiivisesti. Nauhoitus jää automaattisesti mieleen, kun sitä on soitettu lukuisia kertoja (kuuntelemamme vierasmaalaisten laulujen sanat muistetaan nimenomaan tällä samalla ei-tahdonalaisella systeemillä). Kaikkiaan tämä on hyvin produktiivinen keino, mutta tällöinkin te olette kuitenkin hyvin pitkään sidoksissa magnetofoniin, vaikka ette uhraakaan erillistä aikaa opiskeluun. Tämän keinon avulla sanat tai teksti opitaan puhtaasti mekaanisesti ilman opiskelijan minkäänlaista omaa aktiivisuutta, mikä onkin tietty puute tässä keinossa.

Keino 4. Relaksopedia

Äänittäkää nauhalle 80-100 uutta sanaa tai sanaliittoa käännöksineen äidinkielellenne ja laittakaa taustalle soimaan hiljaista, hillittyä sekä melodista musiikkia. Istukaa mukavassa asennossa jännittämättä lihaksianne ja laskekaa pääanne alas. Yrittäkää keskittyä ja olla ajattelematta mitään, irrottautukaa arkipäivän huolistanne

sekä elämääne liittyvistä pikkuasioista ja hankaluuksista. Laittakaa magnetofoni soimaan, mutta älkää keskittäkö huomiotanne nauhalta tulevaan ääneen, vaan antakaa pikemminkin äänen vain täyttää pääne. Tehkää tällä tavalla kaksi kertaa päivässä, paras aika on heti heräämisen jälkeen tai juuri ennen nukahtamista. Tämän mieleen painamisen tulokset ovat erittäin vaikuttavia, koska unen ja valveilla olon välisenä aikana ihmisen mielestä poistuvat sisäisen vastustuksen esteet ja siten avautuu pääsy piilossa oleviin muistiresursseihin.

Keino 5. Hypnopedia

Äänittäkää nauhalle 35-50 opeteltavaa sanaa käännöksineen. Sen jälkeen, kun te olette nukahtanut, niin avustajanne laittaa nauhan soimaan muutaman kerran. Tällä tavalla opitaan jopa 100 uutta sanaa 20 oppimistuokion aikana.

Kertaussysteemi

Ainoa keino ehkäistä opitun unohtamista on opiskellun materiaalin kertaaminen. Ne asiat, jotka pitää opetella perusteellisesti, voidaan omaksua vain kertaamalla ne monen kertaan. Jo opiskelun alkuvaiheessa täytyy tehdä itselle suunnitelma ja menetelmä kertaamista varten. Tämä suunnitelma tulee koko ajan muistuttamaan johdonmukaisen ja systemaattisen kertaamisen välttämättömyydestä. Tässä yhteydessä on syytä muistaa seuraavat asiat.

1. Aiemmin opittu, mutta jopa kokonaan unohdettu materiaali nousee uudelleen opiskeltuna merkittävästi nopeammin mieleen.
2. Uudet sanat sisältävän tekstin lukeminen monta kertaa läpi on parempi tapa kerrata uudet sanat kuin lukea sanat vain erillisenä listana. Toisaalta aktiivinen sanavarasto kertaautuu kaikkein parhaiten harjoittelemalla tekstin kääntämistä omasta

äidinkielestä vieraaseen kieleen. Sanan omaksuminen tapahtuu siten, että sitä käytetään sellaisessa puhetilanteessa, jossa me sitä haluamme osata käyttää.

3. Kielioppi kuvaa tiettyjä lainalaisuuksia kielessä. Sanojen tapaan kielioppimuodot vaativat myös jatkuvaa kertausta.
4. Mikä tahansa määrä kertauksia, joiden välillä on aina ollut selvä tauko, on parempi kuin kertaamiset, jotka ovat tapahtuneet yksi toisensa jälkeen.
5. Kaikkein tehokkain kertausrytmi on ensin 30-40 minuutin jälkeen, sitten 6-9 tunnin jälkeen, sitten 24 tunnin jälkeen ja siitä eteenpäin kerran vuorokaudessa. Yleisesti ottaen riittää, kun asiat on kerrannut 5-6 kertaa.
6. On hyödyllistä kerrata asioita illalla ennen nukkumaanmenoa sekä toisaalta aamulla heti heräämisen jälkeen, jolloin pää on täysin virkeä.
7. On hyödyllistä kerrata sanoja tai tekstejä erilaisilla tavoilla vaihdellen lukemista: ääneen tai itsekseen, lujaa tai hiljaa, korkealla tai matalalla äänellä, aukinaisin tai suljetuin silmin, elehtien tai liikkumatta. Mitä enemmän syntyy assosiaatioita sanoja opeteltaessa, sitä vankemmin ja helpommin toteutuu kertaaminen.

Tottumuksen siirtäminen

Puhutaan tottumuksen siirtämisestä, kun opiskellessaan jotain vierasta kieltä opiskelija käyttää hyväksi niitä ilmiöitä, jotka ovat tyypillisiä jollekin toiselle hänen omaksumalleen vieraalle kielelle. Tottumuksen siirtämisen ansiosta toinen ja kolmas vieras kieli omaksutaan huomattavasti helpommin kuin ensimmäinen. Ne tavat, jotka on opittu ensimmäistä vierasta kieltä opeteltaessa, saavat aikaan tietyn yleispätevän kieliperustan, joka vaikuttaa positiivisesti muiden kielten oppimiseen. Yleisesti ollaan sitä mieltä, että toisen vieraan kielen oppimiseen pitää uhrata vain puolet siitä ajasta, mitä käytettiin

ensimmäisen vieraan kielen oppimiseen, ja kolmannen kieleen oppimiseen taas puolet siitä ajasta, mikä kului toisen oppimiseen.

Käytettäessä I. J. Buhalovin (И. Ю. Бухалов) menetelmää voi ottaa huomioon kunkin omat yksilölliset erityispiirteet. Voitte valita ne keinot ja omaksumistavat, joita käyttämällä koette saavanne hyvät tulokset. Mutta kokeilkaa joitakin näistä keinoista!

Mitä muuta voisın vielä suositella teille oman suomen kielen opiskelukokemukseni perusteella?

Kun aloitatte suomen kielen opiskelun, olkaa hyvin kekseliäitä etsiessänne keinoja kielen oppimiseksi. Jos keksitte jotakin, kertokaa omista kokemuksistanne muille. Voi esimerkiksi tehdä kävelyjä ja retkiä kielen opiskelutarkoituksessa (**kieliretki**, **kielilenkki**). Ottakaa niille mukaan suomalaiset ystävänne.

Suomalaisten katujen ja erilaisten paikkojen nimien alkuperä on sidoksissa luontoon, lukekaa niitä ja kääntäkää ne. Siitä on teille kaksinkertainen hyöty. Uudet sanat, assosiaatioihin liittyvät termit, muistaa hyvin.

Jos te opiskelitte kurssilla ja odotatte pääsyä seuraavalle, pitäkää ehdottomasti yllä ne tiedot, jotka saitte opiskellessanne edellisellä kurssilla. Vahvistakaa omia tietojanne esimerkiksi seuraavalla tavalla:

1. Muodostakaa oma ryhmä sellaisten ystävienne kanssa, jotka teidän laillanne haluavat oppia suomea (ei enempää kuin 2-4 henkilöä).
2. Tätä suomen kielen opiskelua varten hankkikaa itsellenne samanlaiset, ei kovin vaikeat oppikirjat.
3. Opiskelkaa yhdessä 2-3 kertaa viikossa 1,5-2 tuntia kerrallaan ilman taukoa.
4. Lukekaa vuorotellen ääneen lyhyitä tekstejä, kertokaa ne sitten omin samoin kontrolloiden toinen toistanne sekä tehkää toisillenne kysymyksiä tekstistä.
5. Kääntäkää yhdessä sanakirjan avulla lyhyitä vitsejä sekä sutkautuksia ja yritäkää ymmärtää niiden perimmäinen ajatus.

6. Opiskelkaa systemaattisesti kielen kieliopillisia rakenteita, tehkää harjoituksia ja tarkastakaa ne yhdessä.
7. Opetelkaa ulkoa fraasit ja erilaiset kliseet, jotka olette kuulleet esimerkiksi kadulla tai kaupassa.

Yksinkertaisina teksteinä voi käyttää lasten satuja, mikäli teidän suomen kielen taitonne taso on vielä aika alhainen.

Hyvinä neuvonantajina voitte käyttää suomalaisia ystäviänne, jotka opiskelevat teidän äidinkieltänne. Vaikka tällainen ihminen ei olekaan ammatiltaan suomen kielen opettaja, hän on kuitenkin suomen kielen syntyperäinen käyttäjä. Syventymättä lainkaan kielioppiin tämä ihminen voi kuitenkin aina kertoa teille, kuinka suomalaiset ihmiset jonkin asian sanovat. Samalla tavoin te voitte auttaa häntä hänen opiskellessaan teidän kieltänne.

Älkää pyrkikö oppimaan slangia tai jonkin alueen murretta, vaikkakin on kyllä mielekästä muodostaa jokin käsitys niistä, jotta ymmärtäisi niitä käyttäviä ihmisiä. Se, että teidät tunnustetaan heti ulkomaalaiseksi huolitellusta, oikeasta puheesta, on parempi vaihtoehto kuin se, että teitä pidetään ihmisenä, joka pyrkii suomalaisten joukkoon 'suomalaisena'. Yrittäkää aina löytää mahdollisuus seurustella suomalaisten kanssa. Pitkä tauko suomen kielen opiskelussa ja sen käyttämisessä vie teitä taaksepäin. Keskustellessanne jonkun ihmisen kanssa älkää pelätkö niitä virheitä, joita teette, koska sellainen vain haittaisi kanssakäymistänne. Pyrkikää välttämään sen tyyppistä puhetta, jossa on vain infinitiivejä: minä matkustaa Pietariin, hän haluta maksaa lasku. Sellaisesta puheesta voi tulla teille tapa ja myöhemmin siitä on sitten vaikea päästä eroon.

Varautukaa siihen, että kieltä on opiskeltava koko ikä. Asennoitukaa asiaa positiivisesti. Älkää olko kauhuissanne - kielten opiskelu on hyvää harjoitusta aivoillenne, se kehittää muistianne ja lisäksi se on paras keino päästä pois negatiivisista ajatuksista.

Menestystä opintoihinne!